

روش های اطفاء حریق

روشهای جلوگیری از تجمع عوامل ایجاد حریق هستند که با حذف هر کدام از آنها آتش خاموش می گردد .

۱- حذف هوا یا اکسیژن (خفه کردن) :

با کاهش یا حذف کامل غلظت اکسیژن هوا می توان اکثر حریق ها را خاموش کرد .
مانند : قراردان پتوی خیس یا درپوش بر روی ظرف مایع مشتعل .

۲- حذف یا کاهش حرارت (سرد کردن) :

با توجه به تعریف نقطه اشتعال ، هر ماده سوختنی جهت شعله وری وادامه حریق نیاز به مقداری حرارت داشته تا در سطح خود بخارات قابل اشتعال تولید و از ترکیب آن با اکسیژن هوا مخلوط قابل اشتعال بوجود آورد تا با دریافت اندکی حرارت شعله ور شود . حال چنانچه این فرایند رخ داده و حریق ادامه یابد ، می توان با کاهش دمای ماده مشتعل به پائین تر از نقطه اشتعال آن (بدلیل عدم توانایی در مساعد نمودن بخارات قابل اشتعال) از گسترش حریق جلوگیری و آنرا اطفاء نمود .
مانند : پاشیدن آب بر روی ماده مشتعل به دلیل خاصیت خنک کنندگی آن .

۳- حذف ماده سوختنی (روش جداسازی) :

چنانچه بتوان ماده قابل اشتعال را از مجاورت هوا یا حرارت دور نمود ، حریق خاموش می شود . مانند : بستن شیر اصلی در حریق گازها .

۴- قطع واکنش های زنجیره ای (برهم زدن اختلاط قابل اشتعال) :

این روش اطفایی بوسیله استفاده از مواد شیمیایی بازنده حریق و یا جلوگیری از تبدیل فازها به یکدیگر از ادامه آتش سوزی ممانعت می کند .
مانند استفاده از مواد اطفایی پودری در حریق مایعات .